

КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ

КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ
СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ
ТА ПСИХОТЕРАПІЇ

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ З НАПИСАННЯ ТА ОФОРМЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА

Другий (магістерський) рівень вищої освіти
Спеціальність 053 Психологія
Освітня програма Психологія забезпечення ментального здоров'я

Ухвалено Вченою радою КІСПП
Протокол № 4
від 18 листопада 2025 р.
Голова Вченої ради

Борис ХЕРСОНСЬКИЙ

Київ 2025

Розглянуто на засіданні кафедр клінічної та соціальної психології (Протокол №2 від 30 вересня 2025 року).

Схвалено Радою якості вищої освіти (Протокол №1 від 27 жовтня 2025 року).

Рекомендовано до друку Вченою радою Інституту сучасної психології та психотерапії (Протокол №4 від 18 листопада 2025 року).

Рецензенти:

Доктор медичних наук, професор кафедри клінічної психології КІСПП Світлана ПОЛШКОВА

Кандидат психологічних наук, доцент кафедри клінічної психології КІСПП Євгенія ІВАНОВА.

Автори: доктор психологічних наук, професор кафедри клінічної психології Наталія ЗАВ'ЯЗКІНА, зав. каф. клінічної психології КІСПП, ст.наук.співробітник Ірина ЛИСЕНКО, завідувач кафедри соціальної психології, канд.психол.н., доцент Дар'я ТРОФІМОВА - К.: Київський інститут сучасної психології та психотерапії, 2025 - 36 с.

Методичні рекомендації призначені для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 053 Психологія і висвітлюють основні питання, пов'язані з написанням та оформленням кваліфікаційних (магістерських) робіт.

В методичних рекомендаціях наведено поетапну процедуру організації дослідження, розкрито вимоги до структури кваліфікаційної роботи, рекомендації щодо оформлення результатів досліджень здобувачів, а також необхідні додатки.

ВСТУП

Кваліфікаційна робота магістра виконується на завершальному етапі навчання здобувачів вищої освіти. Кваліфікаційна робота передбачає самостійне розв'язання складної задачі або комплексної проблеми у сфері психології, що супроводжується проведенням досліджень та/або застосуванням інноваційних підходів.

У кваліфікаційній роботі не може бути академічного плагіату, фабрикації та фальсифікації. *Кваліфікаційна робота магістра* має бути розміщена у репозиторії Інституту.

Кваліфікаційна робота магістра - це самостійна науково-практична робота. Основне завдання автора - продемонструвати рівень своєї наукової кваліфікації, вміння самостійно вести науковий пошук і вирішувати конкретні наукові завдання. Здобувач має продемонструвати набуті навички роботи з науковою літературою, вміння зіставляти й оцінювати отриману інформацію, проводити емпіричне дослідження, роботи статистичний аналіз отриманих даних, виокремлювати проблемні питання і ставити завдання, розв'язання яких допоможе вирішити ці питання. Здобувачі повинні продемонструвати навички використання сучасних психодіагностичних методів для проведення дослідження й отримання достовірних результатів, вміння інтерпретувати результати емпіричних досліджень, аргументувати і відстоювати свою інтерпретацію, обґрунтовувати власні висновки і практичні рекомендації.

Кваліфікаційна робота магістра, з одного боку, має узагальнюючий характер, оскільки є своєрідним підсумком підготовки магістра, а з іншого - є самостійним оригінальним науково-практичним дослідженням здобувача. Кваліфікаційна робота магістра як авторський твір має бути аналітичною, творчою, містити певні узагальнення й самостійні висновки. Вона передбачає систематизацію, закріплення, розширення теоретичних і практичних знань зі спеціальності та застосування їх при вирішенні конкретних наукових завдань.

Здобувач, обравши тему роботи, подає заяву на ім'я завідувача кафедри або вносить тему, над якою бажає працювати, до гугл – форми (форму зібрання інформації визначає кафедра) для затвердження теми дослідження. Після

затвердження теми і призначення наукового керівника на засіданні кафедри здобувач зобов'язаний отримати від свого наукового керівника завдання на виконання роботи. Воно передбачає остаточне формулювання назви теми, графік подання науковому керівнику окремих розділів чи підрозділів і остаточний термін подання готової роботи на кафедру для рецензування.

Виконання кваліфікаційної роботи магістра передбачає систематизацію, закріплення, розширення теоретичних і практичних знань зі спеціальності; розвиток навичок самостійної роботи і оволодіння методикою дослідження та експерименту, пов'язаних з темою роботи. Вміння окреслити наукову проблему, пояснити і сформулювати її актуальність, спланувати й провести емпіричне дослідження, аргументувати висновки.

Отже, починаючи підготовку кваліфікаційної роботи, здобувач має уміти:

- формулювати мету і завдання дослідження;
- складати план дослідження;
- вести бібліографічний пошук першоджерел із застосуванням сучасних інформаційних технологій;
- використовувати сучасні методи наукового дослідження, модифікувати наявні та відкривати нові методи у контексті завдання конкретного дослідження;
- обробляти отримані дані, аналізувати і синтезувати їх у призмі відомих літературних джерел;
- оформляти результати дослідження відповідно до чинних вимог.

Обираючи тему кваліфікаційної роботи магістра, необхідно спиратися на знання методологічних та науково-практичних проблем психології, які здобувач має намір досліджувати, при цьому слід враховувати наявність літературних джерел та досліджень з обраної теми, можливість збору необхідного фактичного матеріалу. Основною вимогою до вибору теми роботи є її наукова актуальність, доцільність для наукового пошуку та відповідність освітньо-професійній програмі.

У разі необхідності перегляду наукової новизни теми та її фахової складової, під час засідання кафедри може бути проведена корекція теми.

**Компетентності здобувачів освітньої програми, що формуються в
результаті засвоєння освітнього компоненту**

Інтегральна компетентність	Здатність вирішувати складні завдання і проблеми у процесі навчання та професійної діяльності у галузі психології, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій і характеризується комплексністю та невизначеністю умов і вимог.
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК2. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні. ЗК3. Здатність генерувати нові ідеї (креативність). ЗК4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми. ЗК5. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності. ЗК6. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів). ЗК7. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо. ЗК8. Здатність розробляти та управляти проектами.
Спеціальні (фахові) компетентності (СК)	СК1. Здатність здійснювати теоретичний, методологічний та емпіричний аналіз актуальних проблем психологічної науки та / або практики. СК2. Здатність самостійно планувати, організовувати та здійснювати психологічне дослідження з елементами наукової новизни та / або практичної значущості. СК3. Здатність обирати і застосувати валідні та надійні методи наукового дослідження та/або доказові методики і техніки практичної діяльності. СК8. Здатність оцінювати межі власної фахової компетентності та підвищувати професійну кваліфікацію. СК9. Здатність дотримуватися у фаховій діяльності норм професійної етики та керуватися загальнолюдськими цінностями.

Програмні результати навчання (ПР)

- ПР1. Здійснювати пошук, опрацювання та аналіз професійно важливих знань із різних джерел із використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.
- ПР2. Вміти організовувати та проводити психологічне дослідження із застосуванням валідних та надійних методів.
- ПР3. Узагальнювати емпіричні дані та формулювати теоретичні висновки.
- ПР7. Доступно і аргументовано представляти результати досліджень у писемній та усній формах, брати участь у фахових дискусіях.
- ПР10. Здійснювати аналітичний пошук відповідної до сформульованої проблеми наукової інформації та оцінювати її за критеріями адекватності.
- ПР11. Здійснювати адаптацію та модифікацію існуючих наукових підходів і методів до конкретних ситуацій професійної діяльності.

ПІДГОТОВКА РОБОТИ

Кваліфікаційна робота магістра в основі своїй має ґрунтуватися на опрацьованих здобувачем джерелах та основних психологічних дослідженнях з обраної проблеми. Завдання здобувача - виявити обізнаність з найважливішими науковими працями, що стосуються обраної теми, і показати це у формі посилань на використані твори інших дослідників. Науковий апарат виступає обов'язковим компонентом усіх частин наукового дослідження.

Опрацювання джерел і літератури необхідно починати паралельно із складанням бібліографії. Спочатку слід проглянути спеціальну наукову літературу, бібліографічні покажчики та довідники, що дають можливість ознайомитись з рівнем розробки обраної теми в історичних дослідженнях. В першу чергу слід звернути увагу на ті роботи, що ближче за все стосуються обраної теми. Починати вивчення літератури доцільно з праць, виданих в останні 3-5 роки, а потім поступово звертатися до досліджень попередніх років.

Має сенс, при роботі з літературою, готувати виписки з джерел та групувати їх за розділами чи підрозділами з посиланням на ті джерела, звідки вони взяті. При написанні роботи це дасть можливість зробити точне посилання на використаний матеріал і сприятиме його систематизації, оскільки під час підготовчого періоду виписок накопичується дуже багато. Опрацьовуючи наукову літературу, здобувач дає самостійну оцінку досягненням попередніх дослідників, які розробляли чи торкалися окремих аспектів обраної теми, здійснює огляд і на цій основі визначає завдання свого дослідження. Слід прагнути до залучення і аналізу якомога більшої кількості різних за характером критичних досліджень і документів з теми роботи.

Особливою формою фактичної роботи з літературними джерелами є цитати. Органічно вплетені у текст роботи, вони становлять невід'ємну його частину. Цитати використовуються для того, щоб без перекручень передати думку автора першоджерела. Вони слугують необхідною опорою авторові роботи у процесі аналізу та синтезу інформації. Відштовхуючись від їх змісту, можна створити систему переконливих доказів, потрібних для об'єктивної характеристики явища, яке вивчається. У всіх випадках кількість використаних цитат повинна бути

оптимальною, тобто визначатися потребами розроблення теми роботи. Можливі два способи цитування: а) пряме цитування, коли в лапках дослівно повторюється текст із відповідного джерела (у посиланні на джерело через крапку з комою вимагається точно вказати сторінку, на якій починається дана цитата), б) непряме цитування, коли одна або декілька думок, можливо з різних місць цитованого джерела, висловлюються автором своїми словами, але більш-менш близько до оригінального тексту. Детальніше про посилання та правила оформлення.

Найчастіше цитати та інші запозичені матеріали застосовують у процесі написання теоретичного розділу роботи – одного з важливих етапів підготовки роботи.

При використанні літературних джерел обов'язково слід дотримуватися принципів академічної доброчесності.

Пам'ятайте, що до консультації з науковим керівником слід готуватись – консультацію можна отримати з приводу конкретного науково-практичного питання або проблеми. Якщо Ви нічого не зробили, не прочитали жодної наукової праці з обраної проблеми, у Вас немає ніякого тексту, то результат консультації з науковим керівником буде дуже низький.

Науковий керівник може надавати рекомендації щодо добору літератури, методів і методик емпіричного дослідження, статистичних матеріалів; він проводить систематичні, передбачені розкладом консультації; оцінює зміст виконаної роботи як частинами, так і в цілому; дає згоду на подання роботи до передзахисту та захисту.

ВИМОГИ ДО ЗМІСТУ РОБОТИ

Перед тим, як розпочати написання кваліфікаційної роботи, варто скласти хоча б її приблизний план. Такий підхід дозволяє з самого початку окреслити ключові проблеми обраної теми, виділити відповідні розділи і їх приблизний обсяг. Згодом це дозволить викладати матеріал цілісно, послідовно і уникнути суперечностей та повторів.

Кваліфікаційна робота магістра має містити:

1. Титульний аркуш (див. Додаток А).
2. Анотацію
3. Ключові слова
4. Зміст (план) (див. Додаток Б).
5. Перелік умовних скорочень, позначень, термінів (у разі необхідності)
6. Вступ
7. Основну частину (зміст роботи, викладений у розділах, підрозділах)
8. Висновки
9. Список використаних джерел і літератури
10. Додатки

Титульний аркуш містить назву навчального закладу, де виконана робота (Київський інститут сучасної психології та психотерапії), назву роботи; тему роботи; прізвище, ім'я, по-батькові автора; науковий ступінь, вчене звання, прізвище, ініціали наукового керівника (див. Додаток А).

Тема роботи має бути стислою, конкретною, відповідати спеціальності та суті дослідженої проблеми, вказувати на предмет і мету дослідження. У темі не бажано використовувати ускладнену, узагальнюючу чи псевдонаукову термінологію.

Зміст (план) подають на початку роботи. Він включає найменування всіх структурних розділів та підрозділів роботи (якщо вони мають заголовки) та нумерацію їх початкових сторінок (див. Додаток Б). Заголовки у змісті та заголовки розділів і підрозділів у тексті роботи мають бути ідентичними. Їх не можна скорочувати або подавати в іншій редакції.

Анотація (abstract) - короткий розділ на початку викладу, який в середньому не повинен містити більше 150 слів. Анотація має містити опис дизайну дослідження та коротку доказову вказівку на новизну роботи. Анотація ніколи не містить огляду літератури.

Перелік ключових слів включає 5-7 слів та визначень, які дозволяють швидко та чітко ідентифікувати проблематику дослідження.

Перелік умовних скорочень має містити всі прийняті у кваліфікаційній роботі

малопоширені умовні позначення, скорочення і терміни. Його розміщують безпосередньо після змісту, починаючи з нової сторінки. Незалежно від цього при першій згадці цих елементів в основній частині роботи наводять їх розшифровку.

У вступі подається критичний огляд (характеристика) використаної літератури та джерел. В який включають найбільш цінні, актуальні роботи. При цьому недостатньо обмежуватись лише простим переліком авторів та назвами творів. Необхідно дати самостійну оцінку тим працям. Які згадуються в роботі, довести їх значимість, зазначити переваги чи недоліки. Таким чином, здобувач має окреслити основні етапи розвитку наукової думки за своєю проблемою. В огляді не слід наводити повний бібліографічний опис публікацій, що аналізуються, достатньо вказати автора і зазву його праці, а у посторінкових посиланнях дати повний опис. Стисло, систематизовано і критично аналізуючи роботи попередників, автор повинен визначити ті питання, які залишилися невирішеними, довести доцільність підготовки своєї роботи.

У вступі розкриваються:

1. Актуальність і доцільність роботи; значимість вивчаємої проблеми;
2. Подається аналіз досліджуваної проблеми, її теоретико-методологічне обґрунтування;
3. Визначаються (в названій послідовності):
 - Об'єкт дослідження;
 - Предмет дослідження;
 - Мета;
 - Завдання роботи;
 - Методи дослідження, використані для розв'язання поставлених в роботі завдань;
 - Характеристика дослідницької вибірки
 - Дослідницькі питання
 - Теоретична та практична значущість роботи

Актуальність обраної теми дослідження – це стислий опис існуючих та нових наукових положень, які здобувач аналізує особисто та підкреслює

актуальність та необхідність подальшого розвитку дослідження. Необхідно показати значущість відомих раніше положень та описати новизну власного дослідження.

Теоретико-методологічна основа дослідження. Це виокремлення теоретичних положень тих учених, на праці яких ви спиралися при плануванні та проведенні дослідження. Формулювання теоретико-методологічної основи зазвичай виглядає дещо ширше за тему та предмет дослідження. Для більш повного надання інформації, Ви маєте торкнутись у власному дослідженні аналізу робіт відомих вчених, які досліджували обрану тему. Мають бути перераховані суміжні з предметом Вашого дослідження категорії та галузі психології і представники, які написали найвидатніші роботи щодо них.

Об'єкт і предмет дослідження як категорії наукового процесу співвідносяться між собою як загальне і часткове. В об'єкті виділяється та його частина, яка є предметом дослідження. Саме на нього спрямована основна увага здобувача, оскільки предмет дослідження визначає тему кваліфікаційної (магістерської) роботи, яка визначається на титульному аркуші, як і назва.

Об'єкт - це процес або явище, що порушує проблему і обраний для дослідження феномен. Проте об'єкт дослідження слід формулювати не досить широко, а так, щоб можна було прослідкувати явища об'єктивної реальності.

Предмет міститься в межах об'єкта. Саме предмет дослідження визначає тему магістерської роботи, що виноситься на титульний аркуш як заголовок.

Визначаючи об'єкт, треба знайти відповідь на запитання: що розглядається? Предмет визначає аспект розгляду, дає уявлення про зміст об'єкта дослідження, про те, які нові відношення, властивості, аспекти й функції об'єкта розкриваються. Інакше кажучи, об'єктом виступає те, що досліджується, а предметом - те, що в цьому об'єкті має наукове пояснення. Таким чином, предмет дослідження міститься в межах об'єкта.

Виходячи з теми кваліфікаційної роботи формулюють **мету і завдання**.

Мета повинна бути сформульована таким чином, щоб вказувати на об'єкт та предмет дослідження.

Мета формулюється коротко і точно, висловлюючи те основне, що хоче зробити автор, який результат він має одержати. Метою може бути, наприклад, експериментальне обґрунтування певного психологічного впливу, на основі модельних характеристик психофізіологічного стану людини, розробка технології психодіагностичного дослідження тощо. Не слід формулювати мету як «Дослідження...», «Вивчення...», тому що ці слова вказують на засіб досягнення мети, а не на саму мету. Краще вказувати «Вивчити...», «Дослідити...». Потрібно уникати використання слова «Ціль» або «Цілі» замість «Мета».

Завдання дослідження - це певні етапи наукової розвідки, засоби реалізації визначеної мети. Завдання мають бути чіткими, лаконічними (див. Додаток В). Кількість завдань може бути 4-5. Більше завдань в межах написання роботи, виконати майже не можливо. Як правило, кожне завдання формулюється наступним чином: «Вивчити...», «Розробити...», «Виявити...», «Встановити...», «Обґрунтувати...» тощо.

Методи дослідження. Метод – це сукупність прийомів чи операцій практичного або теоретичного освоєння дійсності, підпорядкованих виконанню конкретного завдання. Перераховувати їх треба в контексті роботи стисло та змістовно, визначаючи, що саме досліджувалось тим чи іншим методом. Це дасть змогу пересвідчитися в логічності та прийнятності вибору саме даних методів.

Характеристика вибірки описує загальну кількість осіб, які прийняли участь у дослідженні, їх розподіл, демографічні дані тощо.

Вступ завершується **не менш ніж трьома дослідницькими питаннями**, на які Ви, як дослідник, будете намагатися дати відповідь проведеним дослідженням

Теоретична значущість роботи. Визначаючи теоретичну значущість, слід вказати, що зроблено для дослідження даної проблеми. Це може бути простий опис або змістовний виклад новизни теоретичних чи практичних результатів, встановлення певних часткових залежностей, пов'язаних з особливостями вибірки чи діяльності. При цьому теоретична значущість роботи визначається впливом результатів на вже існуючі в науці концепції, теорії, уявлення (їх розширення, доповнення, поглиблення тощо).

Практична значущість роботи аргументується тим, де результати можуть бути використані. Пропонується, як можна використати отримані дані на практиці із зазначенням конкретних галузей діяльності. *Наприклад, практична значущість роботи* визначається в тому, що результати дослідження можуть бути використані у практиці шкільного психолога або дитячої психологічної консультації, а також можуть бути корисні в практиці психокорекції.

Основна частина роботи поділяється на розділи, підрозділи, в яких з висвітленням повнотою викладаються результати наукових пошуків здобувача, з висвітленням того нового, що він вносить у розробку проблеми. При складанні початкового змісту, розбиваючи наявний матеріал на розділи, слід дотримуватися принципу змістовного навантаження (важливості) тієї чи іншої частини роботи. Як правило, робота складається з розділів, а ті в свою чергу можуть поділятися на підрозділи, пункти, підпункти, кількість яких може бути різною, але становити більше одного. При цьому важливо, щоб зміст кожного розділу чи підрозділу був співзвучний його назві, характеризувався глибоким аналізом досліджуваного питання, його науковим обґрунтуванням.

Розділи мають бути логічно пов'язані один з одним. Наприкінці кожного розділу необхідно подавати короткі (до 1 стор.) висновки, виділяти які з нової сторінки непотрібно.

Висновки відображають найважливіші науково-практичні результати, одержані в процесі наукового вивчення проблеми. Вони мають містити формулювання розв'язаної наукової проблеми, власної концепції обраного питання та аналіз емпіричних результатів, здобуті в ході самостійного науково-практичного дослідження. Висновки подаються у вигляді окремих лаконічних положень та повинні *відповідати поставленим завданням*. Основна вимога до заключної частини - не повторювати текстуально зміст вступу, основної частини роботи і висновків, зроблених у розділах.

Список джерел і літератури - обов'язкова складова магістерської роботи. Він розміщується після основного тексту роботи (висновків), але перед додатками. Список джерел не може містити російськомовних джерел, таких, що видані в

державі-агресорі або Беларусії.

Додатки (у разі необхідності) подаються у роботі, як її логічне продовження. Їх розміщують у порядку посилань у тексті. До них доцільно включати допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприйняття роботи, наприклад, детальний опис методик, великі статистичні таблиці, схеми, графіки, ілюстрації тощо. На кожному наведену автором таблицю, ілюстрацію обов'язково потрібно робити посилання в тексті, їх матеріали мають бути проаналізовані, а не просто подані наприкінці роботи для збільшення її обсягу.

Кожний такий додаток слід починати з нової сторінки. Посередині рядка над заголовком малими літерами з першої великої друкується слово «Додаток» і велика літера, що позначає додаток. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г, Є, І, Ії, Й, О, Ч, Ъ, наприклад, «Додаток А», «Додаток Б».

ПРАВИЛА ОФОРМЛЕННЯ РОБОТИ

Загальні вимоги. Кваліфікаційна робота друкується за допомогою комп'ютера з одного боку аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм). Текст роботи потрібно друкувати з наступними відступами: лівий – не менше 3 см, правий - не менше 1 см, верхній і нижній - не менше 2 см. Міжрядковий інтервал – «1,5», до тридцяти рядків на сторінці. Шрифт “Times New Roman”, розмір “14”.

Аркуші обов'язково переплітаються в тверду обкладинку. Робота виконується державною мовою й оформлюється згідно сучасних правил граматики та синтаксису.

Обсяг кваліфікаційної роботи магістра: за умови проведення експериментального дослідження з перевіреними на психометричні властивості психодіагностичними методиками - не менше 90 сторінок; за умови проведення власної адаптації психодіагностичного інструментарію - не менше 70 сторінок.

Заголовки структурних частин роботи друкуються великими літерами симетрично до тексту (по центру сторінки), напівжирним шрифтом (ЗМІСТ, АНОТАЦІЯ, ВСТУП, РОЗДІЛ, ВИСНОВКИ, СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ, ДОДАТКИ).

Назви підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої) з абзацного відступу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Кожну велику структурну частину

роботи - вступ, розділи, висновки, список використаних джерел і літератури, додатки - треба починати з нової сторінки, *окрім підрозділів і підпунктів*.

Відстань між заголовком (за винятком заголовка підпункту) та текстом становить 2 інтервали.

Заголовок має складатися з одного речення. Як виключення допускається більш довга назва. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою. Переноси слів у заголовках не дозволяються.

Нумерація. Першою сторінкою роботи є титульний аркуш, який не нумерується. Нумерацію розпочинають з наступної сторінки з цифри 2. Номер виставляють у правому верхньому куті сторінки.

Розділи нумеруються римськими цифрами, починаючи з одиниці. Номер розділу ставлять після слова РОЗДІЛ (без знаку №). Назви основних розділів бажано виділяти збільшеним розміром шрифту, наприклад «16» pt.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу (арабськими цифрами). Номер підрозділу складається із номера розділу та порядкового номера підрозділу, які розділяють крапкою. Розмір шрифту заголовків підрозділів має бути таким самим, що і розмір шрифту основного тексту.

Наприклад:

РОЗДІЛ І

ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ БАТЬКІВСЬКОГО ВІДНОШЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ ЗДОРОВ'Я

1.1. Поняття батьківського відношення в сучасній психології

Таблиці, схеми, ілюстрації можна подавати як в основному тексті роботи, так і в Додатках. Їх нумерацію слід здійснювати наступним чином. В основному тексті нумерують послідовно у межах розділу, наприклад: Табл. 1.1 (перша таблиця першого розділу). Номер таблиці подається праворуч, її назва (без лапок) подається вгорі, безпосередньо над текстом таблиці, по центру. Крапку в кінці назви не ставлять.

Наприклад:

Табл.1.1.

Розподіл досліджуваних по статі

Малюнки розміщують по тексту роботи схожим чином. В основному тексті нумерують послідовно у межах розділу, наприклад: *Рис. 1.1* (перший рисунок першого розділу). Номер рисунку подається знизу, курсивом, продовженням слугує його назва (без курсиву та лапок), безпосередньо під рисунком, по центру. Крапку в кінці назви не ставлять.

Наприклад:

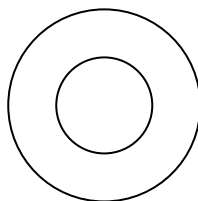

Рис.1.1. Розподіл досліджуваних за освітою

ЗАГАЛЬНА СТРУКТУРА РОБОТИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЗА ПЕРЕВІРЕНИМИ НА ПСИХОМЕТРИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ МЕТОДИКАМИ

Основна частина складається щонайменше з трьох розділів. Зміст розділів повинен точно відповідати темі магістерської роботи та повністю розкривати її.

У першому розділі рекомендується наводити огляд існуючих у відповідній галузі досліджень, що розв'язує сформульоване теоретичне завдання. Обсяг першого (теоретичного) розділу роботи не повинен перевищувати сукупний обсяг емпіричної частини (другий та третій розділи).

Вимоги до оформлення літератури, цитування та внутрішньотекстове посилання. Список використаних джерел складається в алфавітному порядку чи у

тому порядку, у якому посилання на відповідні літературні джерела зустрічаються у тексті. Не варто вводити до бібліографічного списку праці, на які немає посилання у тексті роботи і які фактично не були використані, а також довідники, науково-популярні книжки, газети. Посилання на ресурси Інтернет потребує зазначення сайту.

Посилатися слід на останні видання публікацій документів, хрестоматій, монографій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, що не включено до останнього видання.

Література оформлюється за **міжнародним бібліографічним стандартом АРА**.

Зразки оформлення літератури кирилицею за стандартом АРА:

Статті: Яременко, О.О., & Левін, Р.Я. (2005). Ідеологія і основні принципи теорії формування здорового способу життя. *Український соціум*, 4, 61–75.

Книги: Андрушків, Б.М., & Кузьмін, О.Є. (1995). *Основи менеджменту*. Львів: Світ.

Матеріали конференції: Король, Л.О. (2016). Про спонтанність і ситуативність дитячого мовлення. Л.О. Калмикова (Ред.), *Психолінгвістика в сучасному світі – 2016:*

Тези XI Міжнародної науково-практичної конференції (м. Переяслав-Хмельницький, 20–21 жовтня 2016 року), (с. 49–51). Переяслав-Хмельницький: ФОП Домбровська Я.М.

Автореферат дисертації: Левенець, А. Є. (2006). Психологічні особливості становлення життєвої перспективи в юнацькому віці. *Автореф. дис. канд. психол. наук*. Київ.

Зразки списку літератури латиницею за стандартом АРА - див. за посиланням http://www-library.univer.kharkov.ua/pages/bibliography/apa_style.pdf

Цитування та внутрішньотекстове посилання на літературні джерела здійснюються за стилем АРА, наприклад (Іваненко, 2010; Іваненко & Петренко, 2016; Baron, Thompson & Hopkins, 2017); якщо зазначається сторінка джерела, то вона подається через двокрапку, наприклад (Іваненко, 2010: 56). Посилання здійснюються мовою оригіналу.

При згадуванні прізвищ учених необхідно вказувати рік (роки) праці (праць), які аналізує автор й вносити відповідні джерела у список літератури. Наприклад: у дослідженні С. Носенко (2001) встановлено... (Носенко, 2001) або ж робити посилання у [...] на відповідне джерело у списку джерел.

На всі прізвища, які вказані в тексті, повинні бути посилання в списку літератури, а на всі літературні джерела, які вказані в списку літератури, має бути посилання по тексту.

Цитата, взята не з першоджерела, а з іншої наукової роботи, подається за останнім джерелом. У цьому випадку вводять такі пояснювальні слова: “Цит. за кн.:” або “Див.:”.

У “Висновках” роботи цитування не рекомендується.

Посилання треба розташувати в тексті (посторінкові). Вони можуть містити як текстовий матеріал (примітки, коментарі, уточнення), так і бібліографічні дані про працю, що згадується у тексті роботи.

Другий розділ має містити методичне обґрунтування власного емпіричного дослідження, а також відомості про обрані дослідницькі методики, дані перевірки їх психометричних якостей, аналіз цих даних; висновки щодо доцільності їх використання в емпіричному дослідженні; розроблену авторську анкету, повинна міститись характеристика вибірки.

У третьому розділі описується проведене емпіричне (експериментальне) дослідження, аналізуються його результати, відбувається їх співставлення з результатами аналогічних вітчизняних та зарубіжних досліджень. У прикінцевому підрозділі (напр., 3.3 або 3.4) повинні бути надані практичні рекомендації, психокорекційні заходи, тренінгові програми тощо.

Кількість розділів може бути більшою, якщо це відповідає авторському задуму.

У **висновках** подаються узагальнюючі результати дослідження та викладаються найбільш важливі практичні результати, одержані в процесі науково-практичного вивчення проблеми. Висновки подаються у вигляді окремих лаконічних положень та повинні *відповідати поставленим завданням*. Основна вимога до

заключної частини - не повторювати текстуально зміст вступу, основної частини роботи і висновків, зроблених у розділах.

До загального обсягу кваліфікаційної роботи не зараховуються список джерел і літератури, додатки.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Метод - спосіб пізнання, дослідження явищ природи, суспільного життя, розвитку особистості. Це також сукупність прийомів чи операцій практичного або теоретичного визначення дійсності, підпорядкованих вирішенню конкретного наукового завдання. Методика - сукупність методів, прийомів проведення будь-якої роботи. В психологічному дослідженні - це формалізовані правила збору, обробки і аналізу інформації. За допомогою методики фіксують характеристики поведінки та результати зовнішніх впливів на суб'єкт.

При виборі методів потрібно керуватись метою, завданнями, умовами дослідження. Слід враховувати можливості і обмеження різних методів та пам'ятати, що при вивченні будь-яких психічних явищ дані повинні бути представлені в кількісних і якісних характеристиках.

Формування вибірки досліджуваних. Основними вимогами до вибірки є адекватність та репрезентативність. *Адекватною* вважається вибірка достатнього обсягу (розміру) для того, щоб кількісні характеристики мали достатній рівень достовірності. *Репрезентативність* - представленість, показовість, відповідність характеристик, одержаних в результаті часткового (вибіркового) обстеження будь-якого об'єкта, характеристикам цього об'єкта в цілому, що дозволяє розповсюдити висновки часткового обстеження на всю популяційну сукупність (генеральну сукупність).

Обсяг вибірки. Бажано розраховувати обсяг вибірки, використовуючи методи математичного планування експерименту. В більшості випадків для виявлення відмінностей на достовірному рівні сумарний *обсяг експериментальної і контрольної групи повинен бути не менше 70 осіб*, які мають бути приблизно рівні за чисельністю.

Робота може бути виконана на експериментальній вибірці 25-30 осіб, з

обґрунтуванням складностей, які виникли. Або такий обсяг вибірки виправданий при дослідженні психічних ознак, які рідко зустрічаються в популяції, чи при дослідженні унікальних здібностей людини. Інакше в кваліфікаційній роботі це приводить до зниження оцінки.

ЗАГАЛЬНА СТРУКТУРА РОБОТИ ПРИ ПРОВЕДЕННІ АДАПТАЦІЇ ПСИХОДАГНОСТИЧНОЇ МЕТОДИКИ

Основна частина складається щонайменше з трьох розділів. Зміст розділів повинен точно відповідати темі магістерської роботи та повністю розкривати її.

У першому розділі рекомендується наводити огляд існуючих у відповідній галузі досліджень, що розв'язує сформульовану теоретичну проблем, яка вивчається в методиці. Обсяг першого (теоретичного) розділу роботи не повинен перевищувати сукупний обсяг емпіричної частини (другий та третій розділи).

Вимоги до оформлення літератури, цитування та внутрішньотекстове посилання. Список використаних джерел складається в алфавітному порядку чи у тому порядку, у якому посилання на відповідні літературні джерела зустрічаються у тексті. Не варто вводити до бібліографічного списку праці, на які немає посилання у тексті роботи і які фактично не були використані, а також довідники, науково-популярні книжки, газети. Посилання на ресурси Інтернет потребує зазначення сайту.

Посилатися слід на останні видання публікацій документів, хрестоматій, монографій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, що не включено до останнього видання.

Література оформлюється за *міжнародним бібліографічним стандартом АРА*.

Зразки оформлення літератури кирилицею за стандартом АРА:

Статті: Яременко, О.О., & Левін, Р.Я. (2005). Ідеологія і основні принципи теорії формування здорового способу життя. *Український соціум*, 4, 61–75.

Книги: Андрушків, Б.М., & Кузьмін, О.Є. (1995). *Основи менеджменту*. Львів: Світ.

Матеріали конференції: Король, Л.О. (2016). Про спонтанність і ситуативність дитячого мовлення. Л.О. Калмикова (Ред.), *Психолінгвістика в сучасному світі – 2016:*

Тези XI Міжнародної науково-практичної конференції (м. Переяслав-Хмельницький, 20–21 жовтня 2016 року), (с. 49–51). Переяслав-Хмельницький: ФОП Домбровська Я.М.

Автореферат дисертації: Левенець, А. Є. (2006). Психологічні особливості становлення життєвої перспективи в юнацькому віці. *Автореф. дис. канд. психол. наук.* Київ.

Зразки списку літератури латиницею за стандартом APA - див. за посиланням http://www-library.univer.kharkov.ua/pages/bibliography/apa_style.pdf).

Цитування та внутрішньотекстове посилання на літературні джерела здійснюються за стилем APA, наприклад (Іваненко, 2010; Іваненко & Петренко, 2016; Baron, Thompson & Hopkins, 2017); якщо зазначається сторінка джерела, то вона подається через двокрапку, наприклад (Іваненко, 2010: 56). Посилання здійснюються мовою оригіналу.

При згадуванні прізвищ учених необхідно вказувати рік (роки) праці (праць), які аналізує автор й вносити відповідні джерела у список літератури. Наприклад: у дослідженні С. Носенко (2001) встановлено... (Носенко, 2001) або ж робити посилання у [...] на відповідне джерело у списку джерел.

На всі прізвища, які вказані в тексті, повинні бути посилання в списку літератури, а на всі літературні джерела, які вказані в списку літератури, має бути посилання по тексту.

Цитата, взята не з першоджерела, а з іншої наукової роботи, подається за останнім джерелом. У цьому випадку вводять такі пояснювальні слова: “Цит. за кн. :” або “Див. :”.

У висновках роботи цитування не рекомендується.

Посилання треба розташувати в тексті (посторінкові). Вони можуть містити як текстовий матеріал (примітки, коментарі, уточнення), так і бібліографічні дані про працю, що згадується у тексті роботи.

Другий розділ має містити опис **першого та другого етапів** проведеної адаптації за представленим планом.

Етап I. Створення адаптації (постановка проблеми)

Крок 1. Підготовка та планування

- 1.1. Огляд літератури
- 1.2. Оцінка реалістичності проведення адаптації
- 1.3. Звернення до автора методики (за необхідності)
- 1.4. Отримання дозволу етичного комітету (Додаток Г)

Крок 2. Переклад та адаптація: процедура

- 1.1. Описати використані методи, правила та засоби перекладу
- 1.2. Залучені фахівці

Етап II. Тестування адаптації

Крок 1. Проведення опитування

- 1.1. Інформована згода (за наявності)
- 1.2. Соціально-демографічний блок (основні респонденти, як вони залучались до дослідження, критерії включення респондентів у вибірку)
- 1.3. Як проводився збір даних, використані платформи
- 1.3. Опитувальник, який адаптується
- 1.4. Ідентифікатор респондента (за необхідності)

У **третьому розділі** міститься опис **третього етапу** проведеної адаптації. Здобувач представляє всі отримані результати за наступним планом.

Етап III. Представлення результатів та наступні кроки

Крок 1. Опис методів

- 1.1. Етапи роботи з таблицями
- 1.2. Опис статистичних методів обробки даних, мета застосування кожного методу

Крок 2. Представлення результатів

- 1.1. Отримані результати
- 1.2. Як вони співвідносяться з оригінальною моделлю
- 1.3. Можливі причини розбіжностей

- 1.4. Доказова база вимірювання надійності та валідності
- 1.5. Дискусія, інтеграція в практику
- 1.6. Презентація методики (інтерфейс)
- 1.7. Збір відгуків

У **висновках** подаються узагальнюючі результати дослідження та викладаються найбільш важливі наукові (якщо є, то і практичні) результати, одержані в процесі наукового вивчення проблеми. Висновки подаються у вигляді окремих лаконічних положень та повинні *відповідати поставленим завданням*. Основна вимога до заключної частини - не повторювати текстуально зміст вступу, основної частини роботи і висновків, зроблених у розділах.

До загального обсягу наукової роботи не зараховуються список джерел і літератури, додатки, ілюстрації.

ПЕРЕВІРКА НА ПЛАГІАТ (рівень унікальності)

Кваліфікаційні (магістерські) роботи здобувачів Інституту в обов'язковому порядку перевіряються на присутність академічного плагіату відповідно до норм «Положення про систему запобігання та виявлення академічного плагіату у науково-дослідній діяльності здобувачів вищої освіти і науково-педагогічних працівників у Київському інституті сучасної психології та психотерапії».

Для інтерпретації розрахованого значення індексу унікальності тексту слід керуватись наступними критеріями:

Для кваліфікаційних робіт магістрів	80-100%	Високий рівень унікальності (робота допускається до захисту та/або опублікування)
Для кваліфікаційних робіт магістрів	65-79%	Середній рівень унікальності (робота потребує уваги з боку наукового керівника (рецензентів, редакторів); може бути повернута на доопрацювання і повторну перевірку)
Для кваліфікаційних робіт магістрів	50-64%	Низький рівень унікальності (робота потребує особливої уваги з боку наукового керівника (рецензентів, редакторів); очевидно, є потреба у доопрацюванні та повторній перевірці);
Для кваліфікаційних робіт магістрів	49% і нижче	Недопустимо низький рівень унікальності (робота повинна бути відхилена і може бути прийнята до повторного розгляду лише за умов докорінної переробки)

Перевірка на плагіат здійснюється відповідальним за таку роботу працівником Інституту.

Термін надання до кафедри необхідної документації, щодо проходження на плагіат здійснюється не пізніше 15 календарних днів до запланованого захисту.

ЗАХИСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Після того, як робота в цілому написана, вона передається науковому керівнику. Останній переглядає її і висловлює свої зауваження, які мають бути враховані та виправлені здобувачем перед тим, як робота подається для попереднього захисту. Після попереднього захисту здобувачі можуть доопрацювати незначні зауваження. Остаточний варіант кваліфікаційної роботи (надрукований та переплетений) здобувач передає науковому керівникові. Він, у свою чергу, пише відгук, де рекомендує (не рекомендує) виконану роботу до захисту.

Однією з умов рекомендації є завчасне подання кваліфікаційної роботи, але не менше, ніж за сім, п'ять днів до захисту. *Несвоєчасне подання роботи без поважних причин може мати негативні наслідки (відмова у захисті роботи).*

Кваліфікаційні роботи, які не мають письмового відгуку наукового керівника, до захисту не допускаються.

Захист магістерських робіт проводиться на відкритому засіданні Екзаменаційної комісії (ЕК).

У своєму виступі (не більше, ніж 5-7 хвилин) здобувач повинен стисло викласти наступні положення: об'єкт, предмет, мету, завдання та основні емпіричні дані, висновки. Важливо наголосити на тому, яких наукових висновків дійшов автор.

Члени ЕК та присутні на захисті члени комісії ставлять здобувачу запитання, на які йому необхідно дати чітку і змістовну відповідь відразу або наприкінці захисту. Необхідно пам'ятати, що оцінка залежить від рівня написаної роботи, захисту, а також від володіння матеріалом. Результати захисту оцінюються на "відмінно", "добре", "задовільно", "незадовільно".

У випадках незадовільного захисту магістерської роботи ЕК встановлює, чи може здобувач подати на повторний захист ту ж роботу з певним доопрацюванням, або ним має бути розроблена нова тема. До повторного захисту кваліфікаційна

робота магістра може бути допущена через рік, під час роботи ЕК.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Для оцінювання результатів навчання застосовується 100-бальна шкала.

1. Організація, виконання та текст магістерської роботи (оцінюється науковим керівником)*		Кількість балів
1	Виконання магістерської роботи відповідно до графіку	0-5
2	Відповідність дотримання вимогам щодо оформлення роботи: правильність оформлення роботи, відсутність редакційних помилок, наявність та якість ілюстративних матеріалів (таблиць, діаграм, малюнків, графіків тощо), обсяг роботи	0-10
3	Правильність визначення основних елементів у вступі: об'єкт, предмет, мета, завдання, дослідницькі питання тощо	0-5
4	Правильність оформлення списку використаних джерел, наявність більшої кількості іноземних видань та видань після 2000 року	0-5
5	Наявність впровадження результатів дослідження: участь в конференції та публікація тез	0-5
6	Наявність впровадження результатів дослідження: публікація статті у фаховому виданні з психології	0-10
7	Теоретична цінність отриманих результатів	0-5
8	Практична цінність отриманих результатів	0-5
9	Логічність, послідовність та науковість викладення матеріалу	0-10
	Всього (max)	60

**Умовою допуску до захисту є отримання не менше 40 балів*

2. Оцінювання захисту кваліфікаційної магістерської роботи ЕК

1	Загальний рівень розкриття теми в кваліфікаційні роботі	0-10
2	Робота відповідає вимогам щодо перевірки на плагіат (рівню унікальності)	0-5
3	На захисті продемонстровано глибокі знання предмету дослідження,	0-20

	вміння викласти у стислій формі отримані результати дослідження	
4	Відповіді на поставлені питання надаються аргументовано, продемонстровано вміння вести коректну наукову дискусію	0-5
	Всього (max)	40

Сума балів	Оцінка ECTS	Національна оцінка
90-100	A	Відмінно
82-89	B	Дуже добре (вище середнього рівня з кількома помилками)
74-81	C	Добре (в загальному правильна робота з певною кількістю грубих помилок)
64-73	D	Задовільно (непогано, але зі значною кількістю недоліків)
60-63	E	Задовільно (задовольняє мінімальні критерії)
35-59	FX	Незадовільно (із можливістю повторного складання)
1-34	F	Незадовільно (із обов'язковим повторним вивченням дисципліни)

ДОДАТКИ

Додаток А

Зразок оформлення титульної сторінки магістерської роботи

КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ СУЧАСНОЇ ПСИХОЛОГІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА МАГІСТРА

на тему: _____

Здобувача (ки) _____ курсу _____ групи
Спеціальності 053 Психологія
Освітньо-професійна програма
Психологія забезпечення ментального
здоров'я

(прізвище та ініціали)

Науковий керівник

(вчене звання, науковий ступінь,
прізвище та ініціали)

Робота рекомендована до захисту
рішенням кафедри клінічної психології та кафедри соціальної психології

Протокол № ____ від «____» _____ 20__ р.

Зав. кафедри клінічної психології _____
підпис (наукова ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові)

Зав. кафедри соціальної психології _____
підпис (наукова ступінь, вчене звання, прізвище, ім'я, по батькові)

Київ–20__

Зразок оформлення змісту

ВСТУП

РОЗДІЛ I. НАЗВА ВЕЛИКИМИ ЛІТЕРАМИ

1.1.....

1.2.....

1.3.....

Висновки до розділу I

РОЗДІЛ II. НАЗВА ВЕЛИКИМИ ЛІТЕРАМИ

2.1.....

2.2.....

2.3.....

Висновки до розділу II

РОЗДІЛ III. НАЗВА ВЕЛИКИМИ ЛІТЕРАМИ

3.1.....

3.2.....

3.3.....

Висновки до розділу III

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

Засоби текстового зв'язку в науковій праці

Визначення наукових завдань	Вивчити... Визначити... Виокремити... Висвітлити нові підходи дослідників до .. Виявити, систематизувати, класифікувати і охарактеризувати ... Відобразити... Дослідити... З'ясувати... Обґрунтувати... Окреслити недосліджені, недостатньо вивчені або сфальсифіковані аспекти проблеми, Осягнути вагомість й значення дослідних результатів та визначити їх залежність від ... Охарактеризувати... Показати... Проаналізувати... Провести аналіз основних засад... Прослідкувати... Простежити... Розглянути... Розкрити основний зміст... Розширити ... Сформулювати актуальні наукові проблеми подальшого вивчення... Уточнити...
Послідовність викладу	По-перше, по-друге, по-третє... З одного боку, з іншого боку... Насамперед... Передусім... Спочатку... Тепер... Далі. Водночас... Після того як. Нарешті... На закінчення...

Ступінь вірогідності повідомлення	Очевидно... Безумовно... Без сумніву... Безперечно... Напевне... Певно... Певна річ... Звичайно... (Як) Відомо... Мабуть...
Послідовність у часі	Спочатку, потім, тепер... Насамперед... Перш ніж...
Причина і наслідок, умова і наслідок	Якщо ..., то... Оскільки... Тому. (А) Відтак... Таким чином... Внаслідок... Завдяки тому, що ... У зв'язку з тим, що... Через те, що... В результаті... Отже... Зважаючи на те, що... З огляду на те, що... З огляду на викладене вище... Це спричиняється
Зіставлення, протиставлення	Так само, як і. Як., так і... Проте... Навпаки... У той самий час... Однак... Втім...
Доповнення, уточнення	Водночас... Зокрема... Крім того... Щоправда... Наприклад... Як-от... Разом з тим... Точніше... Зауважимо...
Перехід до нової думки	Розгляньмо... Перейдемо до... Ще одне:

Визначення результатів	Простежено ...(зв'язок з (літ)). У порівняльному ключі зроблено класифікацію методологічних підходів, застосовуваних до вчення... Доведено... Окреслено понятійний апарат... Сформульовано авторське трактування понять... Обґрунтовано (поняття).
Узагальнення, висновок	Отже. Таким чином. Узагальнюючи сказане. З розглянутого можна зробити такі висновки. Зважаючи на викладене вище. Звідси. Підсумовуючи.

Звернення до етичного комітету

**Заява
на оцінку Адаптація методики ...НАЗВА...
Комітетом з етики наукових досліджень
Київського інституту сучасної психології та психотерапії**

1. Загальна інформація

- 1.1. Адаптація методики(вказати назву)
- 1.2. Заявник (ПІБ):
- 1.3. Представлене дослідження є внутрішнім проектом Інституту та зроблено в межах магістерської роботи

2. Короткий опис (не більше 1000 слів)

- 2.1. Короткий опис (передумови, методи, до 400 слів)
- 2.2. Мета та гіпотези/дослідницькі питання:
- 2.3. Чи отримує адаптована методика високі психометричні показники?
- 2.4. Які психометричні характеристики методики, зокрема внутрішня узгодженість, надійність та валідність цієї шкали?
- 2.5. Актуальність:

3. Дизайн дослідження:

- 3.1. Опис дизайну дослідження (час опитування, тип і кількість груп, контрольні групи тощо):
- 3.2. Опис процесу залучення до дослідження (наприклад, текст оголошення або розсилки):

Для адаптації опитувальника буде використано метод Також буде розміщено оголошення у соціальних мережах

- 3.3. Приблизний час проходження опитувальника - .. хв

3.4. Опис вибірки:

Коротко опишіть критерії включення або виключення учасників дослідження (наприклад, потенційно вразливі групи населення, діти, або люди, які не можуть підписати інформовану згоду на участь):

3.5. Опис методів аналізу даних:

Планується використання Надійність опитувальника буде обраховуватися за допомогою Кореляція ... буде використана для вивчення Для обрахування ретестової надійності буде застосовано

3.6. Опис захисту даних та персональних даних (у разі використання, зокрема, поясніть механізми анонімізації/псевдоанонімізації, або поясніть, чому персональні дані використовуватимуться без анонімізації та яким чином буде забезпечуватись безпечно зберігання персональних даних):

3.7. Поясніть, яким чином забезпечуватиметься добровільність участі у дослідженні?

4. Інші етичні аспекти

4.1. Чи будуть учасники повністю розуміти природу, мету та зміст дослідження?

4.2. Чи будуть учасники отримувати неповну або недостовірну інформацію щодо мети дослідження?

Згода

Я, _____, своїм підписом засвідчую правдивість поданої інформації та у разі змін у дизайні, меті, методах дослідження, зобов'язуюсь повідомити Комітет з етики задля перегляду оновленої інформації.

Підпис (прізвище та ініціали)

РЕКОМЕНДОВАНІ ТЕМИ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ

1. Психологічні наслідки воєнного стану для психічного здоров'я особистості
2. Сексуальне задоволення як детермінанта психічного здоров'я жінки
3. Психологічні особливості адиктивної поведінки осіб раннього дорослого віку
4. Батьківське виховання як чинник формування ціннісної сфери особистості
5. Особистісні характеристики працівників ІТ-сфери
6. Копінг-стратегії осіб, залучених до екстремальних видів професійної діяльності
7. Психологічні особливості сімейних конфліктів залежно від рівня задоволеності шлюбом
8. Особистісні особливості вимушено переміщених жінок
9. Емоційна сфера військовослужбовців після демобілізації з зони бойових дій
10. Гендерні відмінності емоційного інтелекту
11. Ціннісні орієнтації працівників соціономічних професій
12. Суб'єктивне благополуччя осіб зі схильністю до перфекціонізму
13. Копінг-стратегії молодих матерів
14. Особистісні детермінанти вибору форм творчої самореалізації
15. Психологічні особливості особистості підприємців малого бізнесу
16. Особистісні чинники формування суб'єктивного благополуччя
17. Ціннісні орієнтації як чинник життєвої задоволеності жінок середнього віку в Україні
18. Особливості тривожних проявів в осіб похилого віку
19. Емоційні порушення у жінок із проблемами безпліддя
20. Алекситимія як чинник якості міжособистісних взаємин
21. Психологічні особливості жінок із порушеннями харчової поведінки
22. Міжособистісні відносини фахівців допомагаючих професій
23. Особистісні характеристики жінок, які зазнали домашнього насильства
24. Особливості Я-образу жінок середнього віку
25. Гендерні відмінності ставлення до інновацій
26. Копінг-стратегії осіб з різним рівнем мотивації досягнення успіху
27. Особистісні особливості осіб, які вживають психоактивні речовини
28. Тривожність як чинник стресового реагування особистості
29. Гендерні особливості соціально-психологічної адаптації вимушених переселенців
30. Материнська взаємодія з дітьми з розладами аутистичного спектру
31. Психологічні особливості лідерства працівників клінічних установ
32. Образ батьківської сім'ї як чинник формування життєвих цінностей у ранній дорослості
33. Стиль керівництва як детермінанта емоційного вигорання персоналу
34. Гендерні особливості ставлення до процесу старіння
35. Психологічні чинники надмірної маси тіла у жінок молодого віку
36. Перебіг кризи дорослого віку в осіб, які уклали ранній шлюб
37. Стресостійкість працівників організацій сучасного типу

38. Внутрішньоособистісні конфлікти осіб дорослого віку
39. Чинники задоволеності материнством у жінок з дітьми дошкільного та молодшого шкільного віку
40. Вплив дитячо-батьківських взаємин на тривожність молодших школярів
41. Психологічні особливості сором'язливості в молодому та зрілому віці
42. Індивідуально-психологічні особливості початківців-психотерапевтів як чинник професійного вибору
43. Образ сім'ї у підлітків із дисфункціональних родин
44. Рефлексія та емпатія як механізми формування професійної позиції майбутніх психологів
45. Гендерні аспекти поведінки особистості у психологічній діяльності
46. Психологічні особливості лідерства в умовах реалізації бізнес-проектів
47. Нейропсихологічні характеристики вищих психічних функцій як чинник шкільної адаптації дітей
48. Соціально-психологічні особливості самотніх жінок
49. Вплив стилів сімейного виховання на агресивну поведінку дітей
50. Механізми психічної адаптації вимушених переселенців
51. Психологічні особливості дітей — жертв внутрішньосімейного насильства
52. Копінг-поведінка вимушено переміщених осіб
53. Психологічні наслідки участі особистості в бойових діях
54. Емоційний інтелект у період ранньої дорослості
55. Чинники міжособистісних взаємин дітей молодшого шкільного віку
56. Особливості суб'єктивного благополуччя жінок
57. Вікові особливості професійної деформації особистості
58. Діагностика та корекція копінг-стратегій у молодому та дорослому віці
59. Страхи та тривожні реакції дітей молодшого шкільного віку
60. Психологічна діагностика конфліктної поведінки в організаціях
61. Вплив сімейного виховання на ставлення молодших підлітків до обману
62. Емоційна сфера осіб із гіпертонічною хворобою
63. Психологічні чинники агресивної поведінки студентської молоді
64. Психологічні детермінанти формування інтернет-залежності у працівників ІТ-сфери
65. Психологічні чинники задоволеності шлюбом
66. Особливості Я-образу представників творчих професій
67. Гендерні особливості уявлень про ідеального партнера в подружжі
68. Психологічні особливості міжособистісного спілкування в соціальних мережах
69. Особистісні та самосвідомісні особливості дорослих зі схильністю до адикцій
70. Тривожні прояви у жінок в умовах воєнного стану
71. Психологічні особливості сприйняття хвороби при психосоматичних розладах
72. Психологічні чинники мотивації волонтерської діяльності в Україні
73. Комунікативна сфера працівників соціономічних професій
74. Психологічні чинники розвитку творчих здібностей молодших школярів
75. Батьківсько-дитячі взаємини як чинник страхів у дошкільному віці
76. Психічна адаптація особистості в період ранньої дорослості

77. Емоційна стійкість матері як чинник соціального розвитку дитини дошкільного віку
78. Особливості Я-концепції осіб у співзалежних стосунках
79. Критерії особистісної зрілості старшокласників
80. Особливості якості сну в умовах війни
81. Роль тривожності та самоактуалізації у формуванні міжособистісної залежності студентів
82. Соціально-психологічні чинники суб'єктивного благополуччя в умовах війни
83. Копінг-поведінка на різних етапах дорослості
84. Особистісні чинники переживання самотності жінками дорослого віку
85. Переживання невизначеності професійного майбутнього студентами-психологами
86. Прокрастинація та копінг-поведінка осіб з різними типами професійної діяльності
87. Асертивна поведінка як ресурс подолання соціальної фрустрованості
88. Емоційний досвід осіб, які пережили психотравмуючі події
89. Психологічні особливості життестійкості пацієнтів з невротичними розладами
90. Емоційно-вольова сфера жінок з різними показниками індексу маси тіла
91. Психологічне благополуччя в умовах комерційного середовища
92. Самоприйняття як чинник соціально-психологічної адаптації
93. Психологічні детермінанти професійного вибору старшокласників
94. Особливості перебігу невротичних станів у дитячому віці
95. Стрес і психічна травма в умовах воєнного стану
96. Психологічні особливості материнських установок у жінок із безпліддям
97. Психологічні особливості кризи середнього віку у жінок
98. Якість життя дорослих осіб з розладами аутистичного спектру
99. Психологічна готовність жінки до материнства
100. Соціально-психологічна адаптація вимушених переселенців під час воєнних дій
101. Стили батьківського виховання дітей з розладами аутистичного спектру
102. Емпатійність здобувачів соціономічних спеціальностей
103. Психологічні чинники емоційної співзалежності жінок
104. Особливості самоактуалізації в підлітковому віці
105. Сприйняття часу особами різних вікових груп
106. Інтернет-технології як чинник адаптації та дезадаптації особистості
107. Психологічні наслідки культури швидкого харчування
108. Психологічний аналіз схильності особистості до ризику
109. Вікові особливості пам'яті в процесі старіння
110. Нейропсихологічне дослідження формування психічних функцій у різних соціокультурних умовах
111. Сприйняття часу: сучасний психологічний дискурс
112. Порушення спілкування як чинник шкільної дезадаптації
113. Порушення емоційної регуляції в дитячому віці
114. Психологічні аспекти раннього дитячого аутизму

115. Вплив сімейного виховання на формування патохарактерологічних рис у дітей та підлітків
116. Емоційні порушення в підлітковому віці
117. Сімейні чинники психосоматичного розвитку дитини
118. Внутрішня картина хвороби при різних соматичних захворюваннях
119. Стрес і психічна травма в контексті психосоматичних досліджень
120. Основні напрями вивчення проблеми психічної травми
121. Емоційний досвід осіб після психотравмуючих подій
122. Комплайнс як психологічна проблема
123. Психологія здоров'я та проблематика психологічного благополуччя
124. Психічне здоров'я як чинник девіантної поведінки
125. Психологічні аспекти девіантної поведінки підлітків
126. Психологічні механізми ворожості та ненависті
127. Психологічні проблеми аутодеструктивної поведінки